किम् अद्य 'एतद् अकस्मात् त्वं मौनं त्यक्त्वा 'उक्तवान् इति,
तच् छ्रुत्वा बणिजं तं च परिव्राड् एवम् अब्रवीत् । 35
दुर्लक्षणा 'इयं कन्या ते, विवाहो ऽस्या यदा भवेत्,
तदा ससुतदारस्य क्षयः स्यात् तव निश्चितं । 36
तद् एतां वीक्ष्य दुःखं मे जातं, भक्तो हि मे भवान्,
तेन 'एवम् उक्तवान् अस्मि त्यक्त्वा मौनं भवत्कृते । 37
तद् एषा कन्यका नक्तं मञ्जूषायां निवेशिता
उपरिन्यस्तदीपायां गङ्गायां क्षिप्यतां त्वया । 38
तथा 'इति प्रतिपद्य 'एतद् गत्वा सो ऽथ भयाद् बणिक्
नक्तं चक्रे तथा सर्वं. निर्विमर्शा हि भीरवः । 39
प्रव्राजको ऽपि तत्कालम् उवाच 'अनुचरान् निजान्,
गङ्गां गच्छत, तत्र 'अन्तर् वहन्तीं यां च पश्यथ । 40
पृष्ठस्थदीपां मञ्जूषां गुप्तम् आनयत 'इह ताम्,
उद्घाटनीया न च सा श्रुते ऽप्य् अन्तर् धनाव् इति । 41
तथा 'इति च गत्वा यावद् गङ्गां न प्राप्नुवन्ति ते,
राजपुत्रः किमप्य् एकस् तावत् तस्याम् अवातरत् । 42
सो ऽत्र तां बणिजा क्षिप्तां मञ्जूषां वीक्ष्य दीपतः
भृत्यैर् आनाय्य सहसा कौतुकाद् उद्घाटयत् । 43
ददर्श च 'अन्तः कन्यां तां हृदयोन्मादकारिणीं,
उपयेमे च गान्धर्वविधिना तां स तत्क्षणं । 44

Digitized by Google